

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	7906207886
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7906207886.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. P. F., bývajúceho v K., A. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Jurajom Füzerom, advokátom so sídlom v Trebišove, M. R. Štefánika 1256/22, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Špitálska 8, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 4C/10/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. júla 2020 sp. zn. 3Co/84/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. septembra 2018 č. k. 4C/10/2006-257 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 9.420,81 Eur s príslušenstvom z dôvodu neplatnosti právneho úkonu podľa § 17 ods. 2 a 3 Zákonníka práce, zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že v predmetnom konaní po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že počas trvania pracovného pomeru žalobcu od 1. júna 1999 do 30. septembra 2014 boli nároky z obidvoch neplatných výpovedí medzi stranami sporu vyporiadané spôsobom uvedeným v Zákonníku práce a pod tento spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu je potrebné subsumovať aj žalobcom uplatnené nároky titulom nevyplatenej mzdy za mesiace apríl 2006 až január 2007 vo výške 7.880,65 Eur s príslušenstvom a nevyplatenej valorizácie tarifných platov o 8 % za mesiace máj 2003 až jún 2004 vo výške 724,92 Eur s príslušenstvom, nakoľko žalobcovi bola poskytnutá náhrada mzdy v prvom prípade vo výške 9 funkčných platov a v druhom prípade vo výške 36 funkčných platov, pričom žalobcom uplatnené nároky prevyšujú rámec zákonnej úpravy. K uplatnenému nároku titulom nevyplatenej odmeny za životné jubileum k dosiahnutiu 50. roku veku uviedol, že nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania, na ktorú je povinný prihliadať, považuje nárok žalobcu za premlčaný, keďže si ju neuplatnil počas premlčacej doby 3 rokov, ktorá uplynula v novembri 2009.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 22. júla 2020

sp. zn. 3Co/84/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie dôkazov vo veci nebolo potrebné. Súd správne vo veci zohľadnil aj sudcovskú koncentráciu, ktorá spočíva aj na zásade hospodárnosti konania a vykonaní vo veci len relevantných dôkazov potrebných pre náležité zistenie skutkového stavu, a keďže tak súd prvej inštancie konal, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, pričom zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže správne, podrobné, ako aj presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP), s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca v celom rozsahu (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP. Namietal, že odvolací súd tým, že vo veci nenariadil pojednávanie a nerozhodol až na základe výsledkov z pojednávania, mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutia súdov považoval za nesprávne z dôvodu nedostatočných skutkových zistení a nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov. Rozhodnutia súdov nižšej inštancie spochybňuje aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia keď uviedol, že „Súd v bode 36 nesprávne posúdil náhradu škody z titulu nevyplatennej valorizácie tarifných plátov, nakoľko valorizácia tarifných plátov o 8% bola zo zákona vykonaná v máji 2003“. Ďalej uviedol, že „v bode 36 súd nesprávne posúdil nárok nevyplatennej mzdy za mesiac apríl 2006 až január 2007 vo výške 7880,60 Eur s príslušenstvom a nevyplatennej valorizácie tarifných plátov o 8% za mesiac máj až jún 2004 vo výške 724,92 Eur s príslušenstvom, že nevychádzajú z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie v pôvodnom, prvom konaní, v ktorom prvostupňový súd žalobe vyhovel“.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) a v súlade s ustálenou praxou odvolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v tomto ustanovení, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces, b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Pod „procesným postupom“ sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor).

10. Najvyšší súd už vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces.

11. Dovolateľ tvrdil, že odvolací súd mu odňal jeho procesné práva tým, že na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie.

12. Dovolací súd poukazuje na to, že podľa § 385 ods. 1 CSP odvolací súd nariadi pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

13. Podľa § 384 ods. 1 CSP odvolací súd sám zopakuje dokazovanie v potrebnom rozsahu ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

14. Podľa § 384 ods. 2 a 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich napriek návrhu strany nevykonal súd prvej inštancie, a tiež za podmienok podľa § 366 CSP (a/ ak sa týkajú procesných podmienok, b/ ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d/ ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje výhradne odvolací súd.

15. V danom prípade dovolateľ v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie namietal správnosť právnych záverov súdu prvej inštancie. V súvislosti s preskúmaním dôvodnosti týchto námietok nebolo potrebné, aby odvolací súd opakoval alebo doplňoval dokazovanie a z tohto dôvodu nariadil pojednávanie. V konaní pred odvolacím súdom sa však neaplikuje § 177 ods. 2 CSP, tak ako sa domnieval dovolateľ. Možno prisvedčiť dovolateľovi, že na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP). Najvyšší súd v uznesení z 8. februára 2012, sp. zn. 6Cdo/227/2011, konštatoval, že existencia dôležitého verejného záujmu bude dôvodom na nariadenie pojednávania vtedy, ak by otázky, ktoré sú predmetom konania, mohli mať širší spoločenský dopad a týkali by sa väčšieho okruhu subjektov. V prejednávanej veci však o takýto prípad nešlo, keďže nejde o vec týkajúcu sa v rôznych súvislostiach väčšieho okruhu osôb, napr. spory týkajúce sa územného celku a pod. Okrem toho, Dohovor o ľudských právach a základných slobodách a ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva netrvá na tom, aby sa civilné konania (občianskoprávne spory) na každom stupni prejednávali verejne, t. j. na ústnych pojednávaniach. Neopodstatnená je preto námietka dovolateľa, že namietaným postupom dovolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

16. Dovolateľ ako ďalší dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP uviedol, že odvolací súd sa vôbec argumentačne nevysporiadal so skutkovým stavom vrátane dokaznej situácie. Najvyšší súd už vo svojich skorších rozhodnutiach dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011,

3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

17. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom, ktoré odôvodňuje § 420 písm. f/ CSP, je potrebné pre úplnosť dodať, že najvyšší súd konštantne zastáva názor, podľa ktorého prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nezakladá nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (R 24/2017, 1Cdo/202/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/94/2017, 4Cdo/47/2017, 5Cdo/145/2016, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/76/2018). Vadu konania v zmysle tohto ustanovenia nezakladá ani nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Aj podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky prípadná nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu, neúplne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci nezakladajú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (I. ÚS 61/2019).

18. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie dovolateľa uplatnené podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

19. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.